

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

ВІСНИК

**НАУКОВОГО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-
ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 1 (33)

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
ВИПУСК № 1 (33)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал
(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік
Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 3 від 25 лютого 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 1(33). – 155с.

З М І С Т

ВІДПОВІДАЛЬНЕ ЛІДЕРСТВО – ШЛЯХ ДО УСПІХУ

ПЕДАГОГІЧНІ ТА ЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ

РОМАНЕНКО В.В <i>Англійський фольклор як засіб формування соціокультурної компетентності школярів та студентів на різних етапах вивчення іноземної мови.</i>	13
ШЕРШУН Г.В <i>Безпека життєдіяльності як важлива складова професійної підготовки майбутнього фахівця.....</i>	17
ГРУЩЕНКО М.М., ЛЕЛЯК Л. М., MARTИНЮК В.М., ДМИТРИШИН Д.О <i>Формування фізичної культури особистості – основна педагогічна функція фізичної культури</i>	21
БУГА О.І <i>Діджиталізація педагогічної освіти освітнього процесу в закладах вищої освіти.....</i>	26
АВТУХОВ С.Л. <i>Фахова музична підготовка</i>	30
ЗАВАЛЬНЮК Я.М <i>Lexikologie, ihre aufteilung</i>	33
ГОРБАТА Л.Ф., ГУЛЯС Н.М <i>Позакласне життя та діяльність наукового обласного ліцею-інтернату.....</i>	39
КОРОЛЬ Т.І. <i>Формування навичок мислення вищого рівня на уроках англійської мови.....</i>	42
КРОПИВНИЦЬКА Г.М., ЛАГОЛА І.М. <i>Використання технологій інтерактивного навчання на уроках літературного читання під час вивчення творів різних жанрів (на прикладі творчості Т.Шевченка).....</i>	49
СЛОБОДЯНЮК В.Ю. <i>Особливості роботи з інтерактивними посібниками на заняттях з німецької мови</i>	54
ГОРБАТА Л.Ф. <i>Складові компоненти здорового способу життя старшокласників</i>	58
ЦАРИК А.П., ДМИТРИШИН Д.О. <i>Орієнтація оздоровчих видів гімнастики в систему фізичного виховання школярів</i>	61
ЯКОВЛІВА О. П <i>Формування когнітивної діяльності учнів початкової школи у процесі ігрової терапії.....</i>	66

ІНТЕГРАЦІЯ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ ЯК МЕХАНІЗМ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ

КЛИМЕНКО О.Ф <i>Теоретико-методологічне обґрунтування поняття сталого розвитку</i>	70
САВЧЕНКО О.С <i>Особливості копінг-поведінки творчої особистості</i>	73

ДУБЕНСЬКА Т., ЛАГОЛА І.М. Використання технологій критичного мислення на уроках літературного читання як засобу формування мовної особистості молодшого школяра.....	75
ЯРМОЛЕНКО М.П. Експериментальне дослідження креативності підлітків	80
КОВАЦЕНКО Г.В Розвиток образного мислення студентів на заняттях з фортепіано	85
ПЛОТИЦЬКА Ю.П Ефективна комунікація як засіб виробництва знання	89
ФЕДОРЧУК С.Ф Проблеми духовного розвитку особистості у контексті сучасних культурних умов	92
ОСАДЧУК А.С Вчинення правопорушень студентами	94

Л А Б О Р А Т О Р І Я П Е Д А Г О Г І Ч Н О Ї М А Й С Т Е Р Н О С Т І Т А П Р О Ф Е С І Й Н О Г О С А М О Р О З В И Т К У П Е Д А Г О Г А

СВИНАРЧУК В.М Сценарій військово-спортивного свята «Козацькі ігри патріотів»	97
ДИМІНСЬКА В.К., ПЕКУРАРУ Л.Г Музика об'єднує світ	104
МАРЦЕНЮК В.М Виховна година «Я – дитина і маю права».....	109
ДИМІНСЬКА В.К ПЕКУРАРУ Л.Г. Про що може розповісти сонатна форма	116
МАЗУР Т.А., БЕРЕЖАНСЬКА О.Ю. «О слово рідне, хто без тебе я?»	120
КАСІЯНЕНКО О.М Оформлення реквізитів: вимоги та правила План–конспект заняття.....	131
КИСЕЛЕВ Д.Л Из эпистолярного обзора возрождения: Данте и Шекспир..	139
КУШКО І.С. Розробка уроку: Державотворчий процес періоду директорії....	142
ПРИСЯЖНЮК Д.С Спорт у Вінниці на початку ХХ століття.....	149
КЛАПКО С.В. Тематичні обрії Шевченкової поезії	152

ВИМОГИ до підготовки науково-методичних статей Збірника «Вісник науково-методичних досліджень «Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу»	156
--	-----

Завдання.

VI. ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

1. Опрацюйте текст параграфа.
2. Заповніть порівняльну таблицю «Успіхи та прорахунки у процесах державотворення в Україні»

ПРИСЯЖНЮК Д.С., кандидат педагогічних наук,
доцент КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний
коледж»

СПОРТ У ВІННИЦІ НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ

Метою нашої роботи є висвітлення перших кроків розвитку найбільш масових видів спорту у Вінниці на початку минулого століття.

Нами були використані матеріали: рукопис Георгія Брілінга «История спорта в Виннице в 1907-1917 г.г.»; роботи професора Т.Каросвої, доцента А.К.Лисого, історика Л.С. Анохіної, журналістки І.Зонової та ін.

Ініціатором розвитку спорту у Вінниці стало реальне училище (тепер Торговельно-економічний інститут КТЕУ) переведене з Могилева-Подільського до Вінниці у червні 1889 року. Вінницька міська дума постановила щорічно виділяти на його утримання 8 тисяч рублів сріблом, узяти на рахунок міста будинок купця Ваначейка. Плата за рік за студента складала 50 рублів. Тут у 1908-1909 р.р. побудоване гімнастичне містечко де були різні снаряди: кільця, турнік, трапеції, канати, дробини. Але все це мало приваблювало молодь. Гімнастика проходила лише один раз на тиждень, вона включала в себе елементи шиккування, декілька вправ на «кобилі», колоді, трохи вільних вправ. Елементів

змагань на уроці не було, вони були не цікавими, проходили мляво.

Враховуючи незадовільний стан фізичного виховання в реальному училищі В'ячеслав Коренєв, учитель малювання (пізніше засновник і перший директор Вінницького краєзнавчого музею) на засіданні педради училища піднімає питання про організацію фізичного виховання у позаурочний час. З цією метою педрада вирішить «Устроїть зимою каток, а на лето школу плавания, построить пристань с лодками и научить управлять ими – наш долг».

Навесні 1910 року яхт-клуб «Спорт» було відкрито. Частину коштів на його будівництво пожертвував граф Грохальський З.С. і Шеньовський І.С., частину грошей виділили батьки (з кожного учня по 2-3 рубля на рік), 150 рублів сплатило училище.

Яхт-клуб був розташований на невеличкій частині (100-200 м) острова (напроти теперішньої ЗОШ № 3), що тягнувся десь на кілометр у напрямку П'ятничан. Острів був невисокий, близько 1 м над рівнем води. На сьогодні він затоплений після запуску Сабарівської ГЕС. На цій ділянці острова були

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ ПЕДАГОГА

споруджені: велика купальня, пристань для човнів, буфет, кегельбан, крокет, гімнастичне містечко, щогла для прапорів, туалет.

Ядром флоту були три однотипні легкі шлюпки київського виробництва, по ціні 70 руб. за штуку, такого ж типу, але з більш вишуканим оздобленням була командорська шлюпка «Ундина». Окрім шлюпок було 5 плоскодонок місцевої побудови. На базі «Спорту» проходили паради човнів. Ніяких веслувальних та плавальних гуртків не було. Однак кожен рік наприкінці літа влаштовувались офіційні змагання з плавання і веслування. Спеціальних тренувань перед змаганнями не проводилось. Ніхто не ставив собі за мету встановлювати рекорди, змагались заради задоволення.

Так звана «Сокольська гімнастика» отримала широку популярність у Вінниці лише у 1913 році. Її розвиток пов'язаний з іменем графа Макса Румерекірха, чеха по національності. У реальному училищі Румерекірх з'явився у 1912 році, у наступному році училище закупило спортивне гімнастичне приладдя на суму 350 рублів, яке було встановлено в класі для гімнастики. Були придбані паралельні бруси, кінь, козел, турнік та ін.

Згодом Румерекірх поширив свою діяльність на чоловічу і жіночу гімназії. У квітні 1915 року в міському театрі відбувся гімнастичний парад цих команд. Виступали усі класи, починаючи з підготовчого. Глядачі оплесками нагороджували спортсменів, їм до вподоби була майстерність спортсменів, котрі вправно виконували вправи на брусах, кільцях, перекладині та акробатичні вправи. Про це свято місцева

газета «Юго-Западный край» у 1915 році з захопленням розповідала на сторінках свого видання.

Найбільш популярна гра – футбол з'явився у Вінниці у 1911 році. Навпроти «Спорту» на Замостянській стороні, був пустир. На ньому й розпочалося знайомство вінничан з футболом. Перші ігри проводились без усяких правил, згодом гравці ділились на дві команди і кожна з них намагалась забити м'яч у «ворота», котрі були утворені кашкетами. Ніякої розмітки не існувало. Згодом у місті з'явилися гімназисти і кадети, котрі приїхали з Києва які бачили гру і трохи вміли грати у футбол. Наприкінці літа гравці уже більш-менш розумілися в тактиці, правилах, техніці гри, проте було відсутнє розуміння індивідуальної і колективної гри.

Першими командами у Вінниці були «Сокіл» яку представляли православні віруючі, і «Стелла» котра складалася з учнів-поляків, крім цього студенти-реалісти утворили дві самостійні команди, згодом з'явилась футбольна команда в комерційному училищі. Футболісти не мали спортивної форми, не було бутсів, м'ячів та іншого футбольного реманенту, усе це доставлялось з Києва. Але, головне не вистачало у місті футбольних полів, лише реальне училище мало своє поле поблизу «Спорту», на якому проходили регулярні тренування і товариські зустрічі. З часом вінницькі футболісти знайшли грізних суперників, котрі мешкали у Жмеринці. Там стояли стрілецькі полки, які мали свої навчальні майданчики, що використовувались під футбольні поля.

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ ПЕДАГОГА

Навесні 1913 року відбулась перша міжміська зустріч між командами Вінниці і Жмеринки, яка закінчилась мирно – 1:1. Наступні дві гри відбулись у 1914 р., першу виграли Жмеринчани, другу – Вінничани.

Подальшому розвитку вінницького футболу зашкодила Перша світова війна. Ряд провідних гравців у 1915 році закінчили реальне училище і поїхали навчатися до Києва, Москви. У 1916 році пощастило організувати лише одну команду під назвою «Оріон». Навесні 1917 року була проведена зустріч між «Оріоном» і командою 15-го піхотного запасного полку, яку виграв «Оріон». Після цього команда П'ятнадцятого полку грала з командою Жмеринки, яку представляли військовополонені чехи. Під час цієї зустрічі стався рідкий у футболі трагічний випадок. У боротьбі за м'яч зіткнулися два центр-форварди. Один з них (офіцер Вінницької ескадри повітряних сил) отримав смертельну травму.

Перші кроки розвитку хокею були дуже простими. Всі вінницькі футболісти їздили на ковзанах. Зробивши з дерева клюшки і шайби з гуми колишні футболісти перетворились на хокеїстів. Складніше було з ковзанкою, котра була заповнена любителями покататись, тому

знаходили невеликі залисини на річці і там тренувались. Розігравалися матчі в неділю вранці коли публіки ще не було. Ніяких команд не було, просто всі хто прийшов на ковзанку, ділились на дві рівних команди. Це були виключно реалісти, таких матчів взимку 1914-1915 року було декілька. Та в наступному році хокею вже не було, так як частина провідних гравців закінчили навчання в училищі і поїхали навчатись у інші міста.

Великою подією для молоді були гастролі цирку. Їх не цікавили циркові коні, навіть акробати, усі чекали французької боротьби, вона влюбляла молодь, котра знала усіх борців, багатьох з них представляли як чемпіонів світу. І в періоди зацікавленості цим видом спорту з'являлись великі групи молоді, котрі бажали бути як їх кумири. Боролись скрізь, на перервах між уроками, після уроків, вивчали різні прийоми, іноді допомагала молоді література з французької боротьби.

Таким чином, можна констатувати, що найбільш доступні види спорту почали стрімко розвиватись у період з 1908 по 1917 р.р. На заваді їх швидкого розвитку стала Жовтнева революція, потім Перша світова війна і нарешті Громадянська війна в Україні.